„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr, na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 c.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedynczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 57. Piątek 11. Marca 1870. Rok wydania 60.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Do końca lutego r. b. ustał księgosusz w zakładach kontumacyjnych w Skale i Husiatynie, wybuchł zaś w Horożance i Dryszczowie, powiatu Podhajeckiego, w Krzywczu górnem, powiatu Borszczowskiego, i w Krogólcu, powiatu Husiatyńskiego.

Zaraza ta istnieje obecnie w 2 miejscowościach powiatu Podhajeckiego, a w 1 powiatu Przemyślańskiego, Borszczowskiego i Husiatyńskiego, gdzie z 2235 sztuk bydła padło 32 a 65 ubito. Prócz tego 92 sztuk o zarazę podejrzanych zabito.

Z powodu istnienia księgosuszu na Podolu rosyjskiem, koło granicy austryackiej, zostają nadal zamknięte kwarantany w Husiatynie i Skale dla przypędu bydła rogatego z Rosyi, i w ogóle zarządzono zamknięcie granicy w obec tego kraju wedle postanowień §§. 2., 3. i 4. ustawy z dnia 29go czerwca 1868 o przytłumieniu zarazy bydlęcej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 6. marca 1870.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Dwudzieste i dziewiąte posiedzenie izby deputowanych Rady państwa odbyło się d. 8go marca.

Opat Helferstorfer przedłożył izbie petycyę katolicko-politycznego kasyna w Mariahilf, zmierzającą przeciw zaprowadzeniu obowiązkowych ślubów cywilnych.

Ustawę o szupaśnictwie przyjęto w trzeciem czytaniu.

Dep. Grocholski założył przedtem w imieniu deputowanych protest przeciw tej ustawie i oświadczył, że się wstrzymują od głosowania. Prezydent odpowiedział, iż protestu przeciw ustawie zanosić nie można.

Przedłożone przez ministra handlu wnioski o kolejach postanowiono na wniosek br. Tinitego odesłać do osobnej komisyi złożonej z 15 członków, którzy wybrani zostaną z izby na przyszłem posiedzeniu. Tejże komisyi oddany zostanie projekt ustawy względem udzielenia koncesyi na założenie telegrafu podmorskiego z Raguzy do Malty.

Ustawę względem pożyczki na uregulowanie Dunaju odesłano do komisyi budżetowej.

Z porządku dziennego nastąpiło pierwsze czytanie wniosku br. Petrina o rozszerzenie autonomii na wszystkie kraje podług zasad rezolucyi galicyjskiej.

Wnioskodawca wyraził na wstępie swe ubolewanie, iż ani prawa ani lewa strona izby nie pojęła należycie jego wniosku, br. Petrino oświadczył, iż do postawienia tego wniosku skłoniła go chęć zakończenia wszelkich niesnasek, które zdaniem mowcy ustąpią dopiero wtedy, gdy nie z pojedynczemi stronnictwami, lecz z wszystkiemi krajami przeprowadzone zostanie porozumienie.

W końcu zażądał br. Petrino, by ten wniosek jego odesłano do komisyi rezolucyjnej. Izba nie zgodziła się na to. Za odesłaniem wniosku br. Petrino do komisyi rezolucyjnej głosowali tylko deputowani z Bukowiny, Slawonii, Istryi i niektórzy deputowani z wielkich posiadłości.

Nastąpiło potem pierwsze czytanie wniosku dep. Andriewicza względem stanowiska i stosunków prawnych kościoła grecko-wschodniego na Bukowinie.

Wnioskodawca żądał, by wniosek jego odesłano do komisyi wyznaniowej, co też izba uchwaliła.

Z porządku dziennego przystąpiono dalej do pierwszego czytania wniosku dep. Steffensa względem uwolnienia od podatków nowych linii kolejowych.

Wnioskodawca poparłszy swój wniosek żądał, by go odesłano do komisyi, której oddane zostaną wszelkie projekta ustaw o kolejach żelaznych.

Izba uchwaliła odesłać wniosek ten do wspomnionej komisyi.

Na tem skończyło się posiedzenie o godzinie ¼1.

Następne posiedzenie oznaczono na piątek. Na porządku dziennym tego posiedzenia postawiono: 1. Wybór komisyi dla kolei żelaznych. 2. Drugie czytanie procedury cywilnej.

— „Tagblatt“ a za nim i inne dzienniki i korespondenci wiedeńscy powtórzyli, iż minister handlu br. Plener groźbą nie udzielenia koncesyi na kolej chciał skłonić deputowanych polskich do głosowania za ustawą o podatku zarobkowym. „Neues Fremdenblatt“ pisze, iż podług wiadomości otrzymanych od deputowanych polskich pogłoska ta jest nieprawdziwą. Minister handlu oświadczył owszem w kołach prywatnych, gdzie rozbierano tę ustawę, iż sprawy podatkowe nie należy łączyć z kwestyami politycznemi, a z swej strony dodał, iż w sprawach finansowych i handlowych nie kieruje się nigdy pobudkami politycznemi.

— Według doniesień „Lloyda“ wsg. małe zajście w Albanii austryackiej, które niestety jeden żołnierz austryacki przepłacił życiem, wynikło ze starcia na granicy z bandytami czernogórskiemi ściganymi przez rząd czernogórski. Najważniejsze wyjaśnienia w tym względzie nadeszły podobno do poselstwa rosyjskiego od ajenta konzularnego w Raguzie.

Część historyczno-statystyczna.

Uwagi nad planem budynku na gimnazyum miejskie Franciszka Józefa we Lwowie.

Skreślił Dr. Wojciech Urbański.

Zadaniem szkoły nie tylko jest kształcić młodzież w umysłowym i moralnym względzie, ale także rozwijać jej siły cielesne w harmonijnym związku z duchowemi. Jeśli szkoła tego wszystkiego nie czyni, celowi swemu nie odpowiada. Tembardziej więc zdrowia młodzieży w niczem nadwerężać nie powinna, aby następne popokolenia nie złorzeczyły dzisiejszemu za ułomności, w epoce życia szkolnego nabyte. „*Mens sana in corpore sano*“, klejnot to najdroższy, najpiękniejsze dziedzictwo, po przodkach otrzymane. Jasna świadomość tego obowiązku całą też instrukcyę publiczną przeniknąć winna. Treść i formę nauk, tudzież cały system szkolny należy według prawideł umiejętnej, na zasadach hygieny opartej pedagogiki zastosować do wymog młodocianej natury uczniów, aby obok władz duchowych także siły fizyczne ciągle były należycie uwzględnione. Do tego zaś ostatniego, równie jak trafne kierownictwo całej nauki, potrzebny jest także niezbędnie główny środek fizyczny, mianowicie dobry budynek szkolny.

Do niedawna nie wiele zważano na hygieniczne wymogi, dotyczące budynków szkolnych. Odkąd jednak napływ młodzieży do publicznych szkół wzmógł się bardzo znacznie, zaczęto coraz bardziej przemyśliwać nad usunięciem niekorzystnych zdrowiu warunków tamże. W ostatnim dziesiątku lat zaczęły się pojawiać bardzo szacowne pisma o tym ważnym przedmiocie, pochodzące z pióra szczególnie niemieckich lekarzy tudzież kilku szkolarzy i nauczycieli gimnastyki. Stanęły też już wzorowe gmachy szkolne w niektórych miastach Zjednoczonych Stanów Ameryki, Anglii a nawet i Niemiec. Tylko u nas wszystko odbywa się jeszcze po staremu, pomimo że liczba uczniów, uczęszczających do szkół publicznych, w ostatnich dwoch dziesiątkach lat prawie się potroiła. Budynki szkolne pozostały w takim samym stanie, w jakim były przed 40 laty.

Nie jest zaś rzeczą dla zdrowia obojętną, w jakim budynku młodzież do pobierania nauk tłumnie się zbiera. Uczeń szkół publicznych przy dzisiejszem ich urządzeniu w Austryi przepędza nie mało czasu w szkole. A dzieje się to w okresie życia, najważniejszym dla całej jego przyszłości, bo w tym właśnie czasie rośnie i rozwinąć się ma fizycznie i umysłowo. Przy 25 tylko godzinach nauki szkolnej tygodniowo a 40 tygodniach onej w ciągu jednego roku siedzi on w gmachu szkolnym przed dostaniem się na uniwersytet w ciągu lat dwunastu przeszło 12.000 godzin i przez ten czas około 15 milionów razy musi odetchnąć, t. j. wytrącić powietrze z płuc i zaraz na przemian wciągnąć do nich odpowiednią część powietrza pokojowego*), które nie o wiele różnić się powinno od świeżego powietrza zewnętrznego, jeśli ma działać na cały organizm ożywiająco w ten sposób, aby się w nim wszystkie czynności fizyologiczne odbywały prawidłowo dla utrzymania czerstwości zdrowia.

Wielkiej tedy wagi jest ta okoliczność, czy młodzież w ponurej, zadusznej i szczupłej sali z lichą podłogą na źle urządzonych ławkach siedzi, skupiona jak ongi niewolnicy na okrętach przewozowych, lub nasi żydkowie na wozach toczących się na targ do miasta,— czy przeciwnie znachodzi w szkole to wszystko, czego do utrzymania zdrowia w normalnym stanie nieodzownie potrzeba. Nabiera ona większego jeszcze znaczenia, gdy zważymy, że uczeń przy dzisiejszym systemie szkolnym więcej niż drugie tyle czasu, co w szkole, obrócić musi dziennie na przygotowanie się do lekcyi i zadań szkolnych w domu, gdzie hygieniczne warunki, jeśli nie są gorsze, to z pewnością po największej części takie same, jak w szkole. Uboższa bowiem młodzież zwykle ciasno mieszka i w tych samych izbach siedzi i uczy się, jada i spi, a co jeszcze gorsza, całą odzież swoją, obówie, brudną bieliznę i inne rzeczy przechowuje. Nie jeden mniej utalentowany a pilny uczeń oddycha cały prawie tydzień o tyle tylko świeższem niby powietrzem (jeśli nasze miejskie na ulicach świeżem nazwać można), ile go podczas chodu do szkoły i powrotu z niej do domu spotrzebuje. Stąd też pochodzi, że niedokrewność i połączone z nią osłabienie całego organizmu, tudzież grużlica (tuberkuloza) i inne choroby daleko częściej teraz niż przedtem pojawiają się pomiędzy dorastającą młodzieżą — a nawet często słabości nerwowe z wyraźnemi oznakami obłąkania.

Za naszych czasów studenckich nikt wprawdzie nie myślał o hygienicznem urządzeniu szkół, a jednak śmiertelność pomiędzy młodzieżą była nieznaczna i choroby jej nie dokuczały — (chociaż przyznać też musimy, że z kolegów liczących lat 48 — 50 nie wielu już chodzi po tym bożym świecie). Ale zato wówczas tylko 18 godzin tygodniowo chodziło się do szkoły i przepełnienia klas nie było, bo liczba uczniów w tak zwanych humaniorach najczęściej nie dochodziła 40. W Brzeżanach np. bywało czasami w 6. klasie (retoryce) zaledwie dwudziestu kilku uczniów, a budynek szkolny był gmachem wolno stojącym, w którym gimnazyum zajmowało pierwsze piętro z salami, na ówczesną ilość uczniów dostatecznie przestrzennemi. Młodzież naukami nie przeciężona bujała sobie po godzinach szkolnych wolno po stawie, rzece, błoniach i okolicznych lasach według pory roku ledwo nie codzień, a przynajmniej trzy razy na tydzień przez kilka godzin w jednym ciągu. Zdrowie nie mogło więc ucierpić znacznego uszczerbku nawet w klasach, których przestrzeń nie odpowiadała ilości uczniów lub położenie lub wewnętrzne urządzenie było wcale niezgodne z wymogami hygieny.

Teraz zaś wszystko się całkiem zmieniło. System szkolny wymaga od młodzieży więcej przykładania się do nauk, więcej natężenia umysłowego, a więc dłuższego przybywania w zamkniętych przestrzeniach. A że prywatnych pomieszkań pod względem przepisów hygienicznych naraz ulepszyć niepodobna — i nikt u nas o tem nawet jeszcze nie myśli, — więc przynajmniej o dobre urządzenie budynków szkolnych starać się należy.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

*) Ob. moje „Pisma pomniejsze“, Lwów 1869, artykuł „Sprawa oddychania“.

Wiadomość, że z Kattaru wysłano dwa bataliony dla wzmocnienia twierdzy pogranicznej w okręgu Buduy, nie potwierdza się. Jednakowoż zarządzono na nowo środki ostrożności i wzmocniono potrole krążące pomiędzy strażnicami granicznemi.

Monachium. O nowym prezesie ministerstwa bawarskiego i ministra spraw zewnętrznych hr. Bray donoszą następujące szczegóły: Hr. Otto Camille Bray urodził się w r. 1807. Ojciec jego hr. Franciszek Gabriel Bray urodzony w Rouen w r. 1765 urzędował najprzód jako dyplomata francuski w Niemczech, a następnie był posłem bawarskim przy rozmaitych dworach. Jest on znany także jako autor dzieła o Liflandyi, umarł zaś w r. 1832. Hr. Otto dał się poznać kilkakrotnie jako dyplomata w służbie bawarskiej, a w r. 1846 i od r. 1848 do 5. marca 1849 był ministrem spraw zewnętrznych. Jest on właścicielem majoratu Steinburg-Irlbach w dolnej Bawaryi, dziedzicznym członkiem rady państwa i był w ostatnim czasie nadzwyczajnym posłem i pełnomocnym ministrem w Wiedniu, a poprzednio w Berlinie. Słychać, że hr. Bray dla ujęcia sobie stronnictwa patryotycznego, postanowił przypuścić do grona ministrów br. Lerchenfeld z Bayrenthu, lecz projekt ten napotkał na silny opór w radzie ministrów.

Wilno. Do „Schles. Ztg." piszą: „Ukaz cesarski nakazuje używanie języka rosyjskiego w katolickich nabożeństwach. Administrator tutejszej dyecezyi otrzymał od rządu zlecenie, by czuwał nad przestrzeganiem tego ukazu przez duchowieństwo katolickie. Biskupi są odpowiedzialni za wszelkie przewinienia duchownych przeciw temu ukazowi. Powstało pewne nieporozumienie pomiędzy władzą świecką a duchowną w sprawie tego ukazu. Administrator dyecezyi wileńskiej utrzymuje, iż nakaz używania języka rosyjskiego odnosi się tylko do actus ministeriales, nie zaś, jak rząd utrzymuje, i do mszy świętej. Kary pieniężne, które nałożono na duchownych za używanie języka łacińskiego podczas nabożeństwa zawieszono aż do rozstrzygnięcia powyższego sporu. W Królestwie Polskiem lepiej się dzieje pod tym względem, bo tam nie wyrugowano nawet i pieśni kościelnych języka łacińskiego. Na utrzymanie cerkwi prawosławnej w prowincyach nadbałtyckich przeznaczył rząd 150.000 rubli corocznie."

Londyn. Decyzyi rządu angielskiego co do środków bezpieczeństwa w Irlandyi oczekują powszechnie z wielkiem rozciekawieniem. Dotychczasowe środki nie wystarczają bowiem jak się to już okazało przy wyborach i zbrodniach agraryjnych. „Eng. Corr." mniema, iż rząd musi użyć stanu wyjątkowego. Przedtem jednak należałoby może poprawić wadliwy ustrój organów bezpieczeństwa. Faktem jest, iż podczas zaburzeń nikt nie wie, jak się ma zachować, kto ma wystąpić z interwencyą, pod jakiemi warunkami i jak daleko ta interwencya organów bezpieczeństwa ma sięgać. Nie wiadomo bowiem, kto na wypadek zaburzeń ma władzę wykonawczą i kto ma prawo wezwania do pomocy wojska lub policyi I tak podczas wyborów ostatnich w Waterford sędzia pokoju uważał utrzymanie porządku za obowiązek majora, a ten z swej strony zwalał ten ciężar na szefa. Tymczasem skorzystali wyborcy z tej wątpliwości i wyprawili niepokoje i zaburzenia.

Paryż. „Constitutionnel" pisze o powszechnem głosowaniu: „Widocznie przeceniono znaczenie osób należących do luźnych komisyi, które zająć się mają rozbieraniem różnych ważnych kwestyi. W obecnej chwili słusznie czy niesłusznie istnieją pewne obawy w sprawie powszechnego głosowania. Nie zbyt wysokiem jest zaufanie opinii publicznej w demokratyczne zasady tych mężów, którzy wahali się do 200.000 uprawnionych do głosowania z r. 1848 dołączyć nowych 25.000 wyborców, i uważali za rzecz stosowną narazić z tego powodu konstytucyjną monarchyę na niebezpieczeństwo, mężów, którzy wydali ustawę z dnia 31. maja ścieśniającą powszechne głosowanie. Powszechnie uważają dziś wszyscy, iż w krótkim czasie powszechne głosowanie, podstawa naszych politycznych instytucyi, zostanie zachwianem. Obawy te są dzisiaj nieuzasadnione. Powszechne głosowanie jest dziełem ludu, który przyjął tę uchwałę na wniosek prezydenta rzeczypospolitej 7½ milionami głosów. Tylko lud może zachwiać to prawo. Art. 32. konstytucyi nadanej ludowi francuskiemu przez księcia Ludwika Napoleona na podstawie władzy udzielonej mu przy głosowaniu z 20go i 21. grudnia 1851 r. opiewa: „Powszechnemu głosowaniu podlega wszelka modyfikacya podstaw konstytucyi, ustanowiony w proklamacyi grudniowej i przyjętej przez lud francuski."

— „Köln. Zeitung" donosi, że książęta domu orleańskiego starają się o pozwolenie powrotu do Francyi, chociaż im przedstawiano, że powrót ich będzie się równał zrzeczeniu się tronu. Hrabia Paryża ma być z nich wszystkich najniecierpliwszym.

— Dnia 4. b. m. redaktorowie dziennika „La Reforme" Malespine Gaschiet, Morel, Douvet, Velmorel i Clement stawali przed sądem policyi poprawczej. Flourens i Gasethiel byli także powołani, ale się nie stawili. Obżałowanych bronili Cremieux, Arago i Laurier. Gdy o godzinie 6. sąd miał wydać wyrok, pokazało się, że dwaj obżałowani Douvet i Clement są nieobecni. Wkrótce potem powrócił Douvet i oznajmił, że Clementa aresztowano przy drzwiach sali, kapelusz jego i surdut leżały na ławce. Przezco polecił organom sądowym wywiedzieć się o powodzie tego zajścia. Gdy potem sąd, oddaliwszy się na ustęp powrócił o godz. 7. prezes oznajmił, że się nie dowiedział przyczyny aresztowania Clementa, że zatem wyrok będzie dopiero nazajutrz ogłoszony.

Florencya. Król Wiktor Emanuel powrócił d. 5. b. m. z Medyolanu do Florencyi.

— W kole deputowanych włoskich stawiają pięciu kandydatów na prezydenta izby. Ministerstwo miało oświadczyć, iż zgodzi się na wybór któregokolwiek z tych pięciu kandydatów. Kandydatami prawicy są Berti i Minghetti. Frakcya prawicy, która forytuje na krzesło prezydenta Minghettiego zarzuca przeciwnemu kandydatowi, iż jest Piemontczykiem i nie posiada odpowiedniej kwalifikacyi do przewodniczenia izbie. Minghettiemu zaś zarzucają jego przeciwnicy, iż był zwolennikiem ministerstwa Menabrey w ostatniej fazie jego istnienia i trzyma się upornie niektórych zasad. Kandydatami lewicy są Cairoli i Depretis. Obaj ci kandydaci posiadają sympatye swego stronnictwa i dobrą reputacyę. Niewiadomo jeszcze, czyli izba zajmie się wyborem prezydenta zaraz po otwarciu, czy też tak, jak minister finan-

Dokumenta i dyplomy.

Goret, Grabówki, Kłosów, Marcinkowice, Marklówka, Mierziaczka, Turówka, Wieliczka.

1386, 1393, 1395, 1403, 1413, 1421, 1569, 1597, 1750.

Wypis z metryk koronnych aktu komisyjnego, obejmującego oddanie wójtowi wielickiemu Janowi Szczerbiczowi niektórych gruntów i dochodów w używanie, tudzież dochodzenie względem dziedzictwa Goret.

(Dokończenie.)

512 Nos itaq(ue) Supplicationi præfatæ benignè an|nuen(tes), Actum præ-
513 dictum, ita prout in se sonat, Actis | Nostris inseri, eiusq(ue) exemplum au-
514 thenticum Parti | postulanti extradi mandavimus. In cujus rei fidem etc. |
515 516 Datum **Varsaviae,** Die Septima Men(sis) Octobris, Anno D(omi)ni | **Mil-**
517 **lesimo Quingentesimo Nonagesimo Septimo,** Regno|rum N(o-
518 st)rorum, Poloniæ Decimo, Svetiæ vero Quarto. **Joannes** | **Tarnowski**
519 Nominat(us) E(pisco)pus Posnan(iensis) et R(eg)ni Poloniæ Vice-Cancel|larius.
520 Relatio R(evere)ndi in Christo Patris Joannis Tarnowski Epi|scopi Nominati Posnanien(sis), et R(eg)ni Poloniæ ViceCancellary.

521 Quem | ejusmodi Actum Co(m)missionis suprascript(um) [prout in Ac-
522 523 tis | Metrices R(eg)ni continetur] Nos ex ysdem fideliter describi, et Par|ti
524 postulan(ti) authentica extradi permisimus. In Quorum | fidem Sigillum Regni
525 est appressum. Actum **Varsaviae** Feria | Quinta post Festum S(ancti)
526 Laurenty Martyris, Die sc(i)l(ice)t Decima Ter|tia Men(sis) Augusti, Anno
527 D(omi)ni **Millesimo Septingentesimo** | **Quinquagesimo,** R(eg)ni N(ost)ri XVII. Anno.

Michael Wodzicki

Pro|Cancellarius Regni mp.

(L. S.)

Relatio Ill(ustrissi)mi Excell(entissi)mi et | R(evere)nd(issi)mi D(omi)ni Michaelis Co|mitis de Granow Wodzi|cki Decani Cath(ed)r(a)lis Craco|vien(sis) Abbatis Wąchocen(sis) | et Czerven(sis) ProCan|cellary Regni.

Ignatius Ludovicus Nowicki (podobnoś)

S(acræ) R(egi)æ M(ajes)t(a)tis Secretarius mp.

Ex Act(is) A(nn)i 1597.

Insertio Actûs Co(m)missionis, seu Inquisitionis, ratione Ad|vocatiæ Wieliciensis.

Przychylając się więc łaskawie do wspomnionej prośby, poleciliśmy Akt wyżej przytoczony w wiernej osnowie do Aktów Naszych wciągnąć a odpis wierzytelny Stronie żądającej wydać. W dowód czego itd. Dano w ***Warszawie*** *dnia siódmego miesiąca października Roku Pańskiego* ***Tysiącznego Pięćsetnego Dziewięćdziesiątego Siódmego*** *a panowania Naszego w Polsce w 10tym, w Szwecyi 4tym roku.* ***Jan Tarnowski,*** *mianowany Biskup poznański i Królestwa polskiego Podkanclerzy. Referat Przewielebnego w Chrystusie Księdza Jana Tarnowskiego Nominata poznańskiego i Podkanclerzego koronnego.*

Którego-to Aktu komisyjnego wyżej umieszczonego wierny wypis z Metryk koronnych, w których się znajduje, poleciliśmy uskutecznić, a stronie żądającej wierzytelnie wydać. W dowód czego pieczęć koronna jest wyciśnięta. Działo się w ***Warszawie*** *we czwartek po święcie świętego Wawrzyńca Męczennika to jest dnia trzynastego miesiąca sierpnia roku Pańskiego* ***Tysiącznego Siedmsetnego Pięćdziesiątego*** *a w siedmnastym Naszego panowania.*

Michał Wodzicki

Podkanclerz koronny r. s.

(M. P.)

Referat Jaśnie Oświeconego Wielmożnego i Najprzewielebniejszego Księdza Michała Hrabi z Granowa Wodzickiego, Dziekana katedralnego krakowskiego, Opata wąchockiego i czerwieńskiego, Podkanclerzego koronnego.

Ignacy Nowicki (podobnoś)

Jego Królewskiej Mości Sekretarz r. s.

Z Aktów z roku 1597.

Wpis *Aktu komisyi czyli dochodzenia względem Wojtostwa wielickiego.*

Napis na ostatniej stronicy:

Nr. 30. Rzecz idzie o granice grón|tow — 1o. Wojtostwa, 2o. Tur | czyli Turowki, 3o. Marcinkowic | i Grabowek, i gróntu zwanego Goret.

Oryginał składa się ze sześciu arkuszy wielkości na wysokość 333 a na szerokość przez połowę 207 milimetrów, zeszyty na zgięciu podwójną nitką jedwabną koloru niebieskiego, której końce zachodzą pod pieczęć, wyciśniętą na 10tej stronicy na czworokątnym odcinku papierowym w podlepionym wosku czerwonym. W 1ym, 2im, 3im, 5ym, 7ym i 9ym półarkuszku znak wodny wyobraża literę W pod mitrą u wierzchu z krzyżykiem. Jedynasty półarkusz całkiem próżny, na ostatnim t. j. 12ym znajdują się tylko napisy, z których najważniejszy wyżej zamieszczony Na marginesach koło osnowy pododawane to piórem to ołówkiem przypiski na domysł, gdzie w niepamięć popadłe miejscowości Goret, Marcinkowice, Markówka i Rozpad leżeć mogły.

Wolański Franc. Ksawery.

sów sobie życzy, dopiero po przejrzeniu jego planów finansowych.

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Dnia 9. b. m. przyszło do jednego z większych sklepów bławatnych we Lwowie 2 porządnie ubranych żydów, i kazali sobie pokazywać towary, lecz nic nie kupiwszy odeszli. Wnet potem jednak spostrzegł właściciel sklepu, że mu zginęła materya jedwabna wartości 150 złr. Słynny rewizor policyi p. Millet, do pomocy wezwany, wyśledził i przytrzymał 2 żydów, którzy zwykle takim sposobem nabywają po sklepach towary, i których kupiec rzeczywiście poznał. Materyi skradzionej nie znaleziono.

(Wykaz aresztowanych we Lwowie w lutym b. r.) C. k. Dyrekcya policyi we Lwowie uwięziła w miesiącu lutym r. b. 492 osób. Z tych oddano 66 sądom, policya jako sąd ukarała 42, a 384 we własnem zakresie działania. Szupasem wydalono 75, magistratowi oddano 36 dla zatrudnienia ich pracą, a 4 dla sprawdzenia czy należą do gminy. Do szpitalu oddano 23 uliczníc, i 2 trędowatych.

(Złodziej schwytany.) Dnia 9. b. m. schwytano w szynku pod l. 133¾ słynnego złodzieja, dopiero niedawno z więzienia wypuszczonego, przy kradzieży.

(Pożary.) W Medusze w pow. rohatyńskim dnia 14. z. m. zgorzały 2 zagrody włościańskie przyczyna niewiadoma; w Czarnie w pow. lisieckim d. 19. z. m. zgorzała karczma, z ruchomościami, jak sądzą podpalona, szkoda wynosi 270 złr.

(Ścigany złodziej.) Mokrzyński Feliks, zwany także Antonim N., popełniwszy znaczną kradzież, uciekł ze Lwowa. Mówi dobrze po polsku i po rosyjsku, trochę po francusku. Jest wieku i wzrostu średniego, ma twarz kościstą, rumianą, długą rudą brodę, włosy blond. Służył w wojsku meksykańskiem.

(Szczególny wypadek śmierci.) W Dobrosinie w pow. żółkiewskim Ołeksa Holicz 16letni parobek, skutkiem własnej nieostrożności wpadł pod koła młócarni i poniósł śmierć.

(Ucieczka z więzienia.) Z więzienia sądu śledczego w Żółkwi uciekli w nocy o zbrodnię kradzieży obwinieni włościanie: Hryń Kuszko z Żółtaniec, 33 l., średniego wzrostu; Wasyl Gałaman z Budomierza, 51 l., słusznego wzrostu, z wrzodem na lewej stronie twarzy, i Paweł Hryniowski z Zameczka, 19 lat, wzrostu średniego. Mówią po polsku i po rusku.

Z więzienia sądu powiatowego w Tyśmienicy zbiegł złodziej Bogdan Cybyk z Oknian w sukniach aresztantskich, wzrostu niskiego.

(Ludność Wiednia.) Według ostatecznego obliczenia w tych dniach ukończonego, Wiedeń ma ludności 622.087. Najludniejszą jest dzielnica Landstrasse, ponieważ ma 88.751 mieszkańców, najmniej ludną dzielnica Margarethen licząca zaledwie 52.278 ludności.

(Długoletniość.) W tych dniach umarł w Warszawie Jankiel Lebendigier, zwany przez izraelitów Reb Jankele Szadchen, przeżywszy lat sto dziewięć. Zmarły kilkadziesiąt lat swojego żywota poświęcił studyom religijnym i filozoficznym talmudu. Od świtu do nocy pochylony nad miszną, czyli tekstem* świętych ksiąg, dumał o wielkich prawdach wiary i badał zagadnienie życia. Na kilka lat przed śmiercią Reb Jankele stał się istnym anachoretą; mówił z konieczności i żył jedynie mlekiem i chlebem. Ludność izraelska zamieszkująca Grzybów, Żelazną bramę i okoliczne ulice ogólnie szanowała w nim wiek sędziwy, mądrość i zacność duszy. Do samej też śmierci odznaczał się przytomnością umysłu, czerstwem zdrowiem i czytał bez okularów.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 10. marca. W tut. izbie handl. i przem. płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 30 c. do 8 złr. 40 c., żyto 160 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 40 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 60 c. do 4 złr. 70 c., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c. do 3 złr. 15 c., kukurudza 170 ℔ 3 złr. 90 c. do 4 złr. — c., hreczka 140 ℔ 3 złr. 90 c. do 4 złr. — c., koniczyna 180 ℔ 48 złr. — c. do 50 złr., rzepak 150 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. — c., lnianka 150 ℔ 10 zł. 40 c. do 10 złr. 60 c., groch 180 ℔ 4 złr. 80 c. do 5 złr. — c.; łój 100 ℔ 32 złr. 50 c. do 33 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 13 złr. 50 c. do 14 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 30 do 55 złr.; spirytus wiadro 12 złr. 70 c. do 13 złr. — c.

Ceny targowe w miesiącu lutym:

	Miejsce targu: Stanisławów zr.	c.	Potok zr.	c.	Buczacz zr.	c.	Manasterzyska zr.	c.	Jazłowiec zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	3	50	7	.	3	55	3	86	3	25
„ żyta	1	97	3	60	1	87	2	23	1	75
„ jęczmienia	1	70	3	30	1	80	1	86	1	75
„ owsa	1	.	1	80	1	17	1	15	1	.
„ hreczki	2	10	.	.	1	82	1	96	1	55
„ kukurudzy	.		3		1	80	[illegible]	68	1	65
„ ziemniaków	1	.	1		.	60	.	91	.	50
Grochu	2	85	.	.	2	.	2	80	.	.
Cetnar siana	1	40	.	80	1	35	2		.	.
Sąg drzewa twardego	8	.	6	50	6	.	5	50	4	50
„ „ miękkiego	5	20	.		5		4	50	3	25
Funt mięsa wołowego	.	18	.	14	.	15		16	.	14
Miara wina	.	60	.	.	1	20	.	.	.	.
„ piwa	.	22		.	.	15	.	15		12
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	20	.	.	.	20
„ bez wiktu	.	.	.	25	.	30	.	.		30

Czerniowce, 8. marca. „Czernow. Ztg.“ pisze: W handlu zbożowym ciągła panuje stagnacya podobnie jak w Mołdawii i Besarabii. Tylko na bydło rogate jest odbyt przy stałych cenach.

Ceny były następujące: mierzyca pszenicy 3 złr. 12 c, kukurudzy 1 złr. 50 c., żyta 1 złr. 55 c., jęczmienia 1 złr. 67 c., owsa 1 złr. 11 c., hreczki 1 złr. 50 c., ziemniaków 40 c., cetnar siana 1 złr. 55 c., słomy 75 c., sąg drzewa twardego 20 złr. 50 c., funt mięsa 21⅓ c, wiadro alkoholu 30° 10 złr. 66 c., woły żywe 4½ do 5½ cet. 80 do 100 złr., krowy4 do 4½ cet. 45 do 65 złr.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 11. marca. W komisyi do rezolucyi galicyjskiej toczyły się dalsze rozprawy. Minister skarbu bronił praw państwa do dóbr kameralnych. Minister spraw wewnętrznych odwołuje się do nowego wypracowania projektu procedury sądowej według którego ma istnieć tylko jeden trybunał kasacyjny. Długa i najbardziej ożywiona debata wywiązała się przy ustępie względem odpowiedzialnego rządu krajowego. Minister spraw wewnętrznych wykazywał, jakie ztąd powstałyby zawikłania w toku spraw. Utworzonoby stan, jaki istniał przed 400 laty, koszta podwoiłyby się. Kładzie nacisk na to, iż często zachodziłyby sprzeczności w rozporządzeniach dwojakiego rządu, a w szczególności na dziwne oświadczenie Grocholskiego, że tu nie idzie o odpowiedzialność jednej osoby, lecz o odpowiedzialność całego rządu w obec Sejmu. Minister spraw wewnętrznych wyraził zdziwienie z powodu oświadczenia Grocholskiego, że w Galicyi mają być dwaj namiestnicy cesarscy i zastrzegł się przeciwko utworzeniu takich anormalnych stosunków.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 10. marca

Hotel George: PP. Chojecki St, z Pieniak. — Piotrowski H., z Drezna. — Wiśniewski T., z Krystynopola.

Hotel europejski: Damask W., z Krakowa. — Kunaszowski W., z Kotyszcza. — Komarnicki J., z Magierowa.

Hotel angielski: Hr. Stecki B., z Srodopolca. — Bal J., z Tuligłów. — Wiktor J., z Suchej woli. — Malczewski S., z Cześnik.

Hotel podolski: Limberger P., z Strzelisk.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 10. marca.

PP.: Komarek H. i Sedlaczek K., c. k. radcy sekcyjny, do Wiednia. — Br. Kanne R., c. k. star. pow., do Tarnopola. Hr. Rey W., do Widełek. — Hr. Wodzicki K, do Olejowa. — Br. Türke P., do Prus. — Cielecki W. i Gaydzic T., do Krakowa. — Nikorowicz P., do Hostowa. — Rydel K., do Ruszkowa.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 10. marca 1870.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	321.59	— 7.4	85	Z. b. sł.	2
2. god. po poł.	321.85	— 3.4	78	Z. d. sil.	4
10. god. wiecz	321.59	— 5.0	•90.		0

Śniegu 0.32.

(Sprostowanie.) „W przeglądzie spostrzeżeń meteorologicznych za miesiąc luty 1870“: poprawić należy, że Najniższy stan barometru był d. 22go a nie 2go jak mylnie wydrukowano.

TEATR.

Dziś (przedst. pol.): **„Pokutnik“**, dramat w 5 aktach przez Leop. hr. Starzeńskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Budyński.

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
D. 10 marca. (oprócz kupona bieżącego)								
Akc. gal. kol. żel. K. L.	—	—	—	—	240	50	241	50
„ kol. lw.-cz.-Jassy	—	—	—	—	206	50	207	50
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	104	—	106	—
„ pap. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	—	—	70	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	86	—	86	75
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	76	—	76	50
Banku hip. gal.	—	—	—	—	89	80	90	25
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	90	50	92	—
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	74	—	74	60
„ W. Ks. Krak	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	—
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	72	5	81
„ cesarski	—	—	—	—	5	78	5	84
Napoleondor	—	—	—	—	9	83	9	92
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	15
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	90	1	96
„ papierowy „	—	—	—	—	1	50½	1	51½
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	82½	1	83½
Srebro	—	—	—	—	121	25	122	50

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8 marca. 1870.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	71.40	71 50
do kwietnia do października po 5%	71.65	71.75
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 4½%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	234 50	235.50
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	234 —	235.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	90.50	91 50
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	98.50	98 75
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	106.50	107 —
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	120.—	120 25
Renty Como po 42 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	94.—	95.—
Bukowiny	73.75	74.25
Galicyi	73.80	74.25
Niższej Austryi	96.—	—.—
Siedmiogrodu	75.50	76.—
Węgier	78 75	79.25
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	100.50	101.50

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 50%	369 —	370.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	283.20	283.40
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	870.—	875.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	78.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	—.—	—.—
Banku narodowego	727.—	729.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	598.—	600.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	192 50	193.—
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2170	2175
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	243 —	243.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a w srebrze (20 funt. szt.)	206 50	207.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	394.—	396.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	246.30	246 50
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	228.—	230.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	107.75	108.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.50	76.50
Gal. banku hyp. po 6%	90.25	90.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	90.50	91.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	93.10	93.30
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	90.75	91.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.50	91.—
„ „ „ „ „ w. a.	88.—	89.—
(za 100 zł.		
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.50	—.—
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	98.—	98.50

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	162.50	163.—
Clarego po 40 zł. m. k.	36.—	37.—
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.50	100.—
Keglevicha po 20 zł. m. k.	17.50	18.50
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	33.50	34.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	30.50	31.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	15.75	16.25
Salma po 40 zł. m. k.	40.—	41.—
St. Genois „ 40 „ „	29.50	30.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.—	28.70
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	124.—	125.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	61.—	63 —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	23.—
Windischgrätza „ 20 „ „	20.50	21 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	103 80	103.90
Augsburg za 100 zł. w p. n.	103.10	103.25
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	103.20	103.40
Hamburg za 100 M. B.	91.80	91.90
Londyn za 10 ft. szt.	124.25	124.40
Paryż za 100 fr.	49.25	49.30

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.82½	5.84
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.90	9.91
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	121.25	121.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 10. marca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	61	50
„ „ z procentami z maja i listopada	61	50
„ „ w srebrze	71	25
Losy z 1860. roku	98	—
Akcye banku wiedeńskiego	723	—
„ „ kredytowego	280	—
Londyn 10 funtów szterlingów	124	05
Srebro	121	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	83

(579) **Edykt.** (2)

L. 1348 i 1349. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem Herscha Segalla, że p. Dymitr Hartmann przeciw spadkobiercom ś. p. Adama Kowalskiego, a to: pp. Innocentemu Kowalskiemu, Stanisławowi Kowalskiemu, Auguście i Ludwice Kowalskim, Maurycemu Baumfeld, Markusowi Rosset, Adamowi Morawskiemu, Dawidowi Rosset, Dorocie Lay, Edwardowi Rotter, Józefowi Pieniążek, Feidzie z Missesów Horowitz, Salamonowi Landau, Szumie Leibowi dw. im. Landau, Rachmielowi Landau, małoletnim oświadczonym spadkobiercom Chany Landau v. Feinberg, a to: Sarze Surie dw. im. i Hinde Malke dw. im. Feinberg, Maurycemu (Moritz) Kolischer, tudzież rzeczonemu Herszowi Segall o ekstabulacyę prawa dożywocia ś. p. Tekli Cieszanowskiej przysłużającego, a na rzecz ś. p. Adama Kowalskiego ut libr. dom. 381. pag. 154. n. 12. haer. pag. 157. n. 13. haer., pag. 160. n. 21. on. et pag. 163. n. 24. on. intabulowanego wraz z wszystkiemi obciążeniami i nadciężarami ze stanu czynnego i biernego połowy części dóbr Stankowy, także „górna" zwanej, pozew do l. 1348 i podano do l. 1349o wezwanie lwow. c. k. sądu krajowego względem polecenia tabuli krajowej, aby przy dożywociu ś. p. Tekli Cieszanowskiej przysłużającemu, a na rzecz ś. p. Adama Kowalskiego ut libr. dom. 381. p. 154. n. 12. haer., p. 157. n. 13. haer., pag. 160. n. 21. on. et p. 163. n. 24. on. intabulowanemu, jak i przy tegoż ciężarach i nadciężarach sporność tych pozycyj zanotowała, wniósł, w skutek czego termin na dzień 29. marca 1870 o godzinie 10. rano w sądzie tutejszym wyznaczonym, oraz lwowski c. k. sąd krajowy o polecenie tabuli krajowej zanotowania sporności i powyższych pozycyi wezwany został.

Ponieważ pobyt zapozwanego Hersza Segalla, a na wypadek jego śmierci, imię i miejsce zamieszkania jego spadkobierców nie są wiadome, postanowił tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego Hersza Segalla, tutejszego adwokata krajowego Dra. Skałkowskiego w zastępstwie tutejszego adwokata krajowego Dra. p. Łużeckiego kuratorem, z którym wytoczony spór wedle ustawy cywilnej dla Galicyi przypisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu Herszowi Segall, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sam osobiście stawił albo potrzebne dokumenta postanowionemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użył, inaczej z swego opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Przemyśl, dnia 17. lutego 1870.

(588) **Edykt.** (2)

L. 579. C. k. sąd powiatowy Frysztacki zawiadamia, iż w wykonaniu uchwały c. k. sadu najwyższego w Wiedniu z dnia 28. października 1869 l. 10194 na zaspokojenie sumy 1050 zł. w. a. z odsetkami 4proc. cd dnia 10. stycznia 1841 bieżącemi i kosztami 42 zł. 14 kr. — 42 zł. 27 kr. prawomocnym wyrokiem tutejszego sądu z dnia 15go sierpnia 1866 l. 1931 Ludwinie Lubienieckiej od Michała Rumińskiego, spadkobierców Nepomucyny Żuk Skarzewskiej i Franciszka Barańskiego przyznanej, następujące sumy, a mianowicie 6600 zł. i 1292 złr. m. k. z większej 17800 złr. m. k., pierwotnie w stanie biernym $^7/_8$ części dóbr Wojnarowa dom. 170. pag. 105. 114. ubezpieczonej, a później na wynagrodzenie za uwolnienie gruntowe dóbr Wojnarowej przekazanej, pochodzące, wraz z wszelkiemi procentami, łącznie w drodze ponownej egzekucyjnej licytacyi, na trzech terminach:

a) w dniu 8. kwietnia 1870,
b) „ „ 22. „ „
c) „ „ 6. maja „

każdą razą o godzinie 10tej przed południem w c. k. sądzie powiatowym we Frysztaku pod następującemi warunkami sprzedanemi zostaną:

1. Cena wywołania na pierwszych dwóch terminach na 8286 zł. w. a. oznaczona, dopiero na trzecim terminie do ceny przez którego z licytantów zaofiarowanej zniżoną będzie.

2. Mający chęć kupna obowiązany jest złożyć wadyum w kwocie 415 zł. w. a. w gotówce lub papierach rządowych publicznych kurs w kraju mających wedle wartości rzeczywistej z dnia licytacyi kwotę 415 zł. gotówką przewyższającej.

3. Nabywca obowiązanym będzie w dniach 30. po prawomocności rezolucyi sądowej akt licytacyi zatwierdzającej całą cenę ofiarowaną złożyć do depozytu sądowego, przyczem wadyum w gotówce złożone w cenę kupna wrachowanym być może.

4. W razie niewypełnienia warunków licytacyi, relicytacya na koszt i niebezpieczeństwo nabywcy nastąpi.

5. Po dopełnieniu warunków licytacyi, dekret własności kupionych sum nabywcy wydanym zostanie.

6. Pani Ludwina Lubieniecka uwolnioną będzie od złożenia wadyum natedy, jeżeli dokumentem udowodni, że takowe na swej wierzytelności 1050 zł. w. a. z p. n. zaintabulowała, oraz w razie nabycia przez nią sum przedmiotem licytacyi będących, dozwala się wrachowanie jej wierzytelności w zaofiarowaną cenę kupna.

O powyższym edykcie strony interesowane, a mianowicie:

a) p. Ludwina Lubieniecka przez adw. Dr. Bersona w Nowym Sączu;
b) p. Franciszek Barański w Przemyślu;
c) p. Franciszek Ksawery Polanowski, w Równi;
d) p. Ferdynand Hosch, w Grybowie;
e) p. Michał Rumiński, w Widaczu;
f) spadkobiercy Nepomucyny Żuk Skarzewskiej, jak również i wierzyciele hipoteczni Józef Schaur. Wolf Witter, Baruch Ehrensal, Izaak Sandbank. Jente Ludmerer z miejsca pobytu niewiadome, oraz wszyscy ci interesowani, którymby niniejszy edykt przed terminem licytacyjnym niemógł być doręczonym, do rąk ustanowionego dla nich kuratora w osobie pana adwokata Apolinarego Przyłęckiego c. k. notaryusza w Jaśle;
g) c. k. prokuratorya skarbowa we Lwowie, nakoniec
h) p. Karol bar. Brunicki, w Cieniawie

zawiadomienie otrzymują; ostatni z nadmienieniem, iż mu wolno wadyum przy poprzedniej obecnie zniesionej licytacyi z depozytu sądowego podnieść lub jako wadyum do przyszłej licytacyi przeznaczyć.

Z c. k. sądu powiatowego.

Frysztak, dnia 27. lutego 1870.

(595) **Sprostowanie.** (2)

L. 4847. Odnośnie do edyktu z d. 31. stycznia 1870 do l. 4847 ten co do terminu sprostuje się w ten sposob, że do egzekucyjnej sprzedaży realności pod Nr. k. 2 w Dubiecku położonej, termin zamiast dnia 25. marca 1870 na 28. marca 1870 wyznacza się.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dubiecko, dnia 7. marca 1870.

(574) **Edikt.** (3)

Nr. 2202. Vom Samborer k. k. Kreisgerichte wird bekannt gemacht, es sei über das gesammte, wo immer befindliche bewegliche, so wie über das in den Ländern, für welche die Cocursordnung vom 25. December 1868 R. G. Bl. 1869 Nr. 1 gilt, gelegene unbewegliche Vermögen, der Eheleute Wolf und Beile Fleischmann nicht protokollirten Kaufleute in Sambor der Concurs eröffnet worden.

Zur Leitung desselben wurde der k. k. Landesgerichtsrath Czajkowski und als einstweiliger Massaverwalter der Herr Landesadvocat Dr. Leo Witz in Sambor bestimmt.

Alle diejenigen, welche gegen diese Concursmasse einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, haben ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, innerhalb 60 Tagen vom Tage der Kundmachung dieses Edictes an bei diesem k. k. Kreisgerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Vermeidung der in derselben angedrohten Nachtheile zur Anmeldung und in der Tagfahrt, welche auf den 18. Mai 1870 Vormittags 9 Uhr bestimmt wird, zur Liquidirung und zur Rangbestimmung zu bringen, welche Tagfahrt zugleich auch als Vergleichstagfahrt anberaumt wird.

Den bei der allgemeinen Tagfahrt erscheinenden angemeldeten Gläubigern steht das Recht zu, durch freie Wahl an die Stelle des Masseverwalters, seines Stellvertreters, der Mitglieder des Gläubiger-Ausschusses, welche bis dahin im Amte waren, andere Personen, ihres Vertrauens entgiltig zu berufen.

Vorläufig wird zur Bestätigung des vom Gerichte bestellten oder Ernennung eines anderen Masseverwalters oder Stellvertreter desselben und Wahl eines Gläubiger-Ausschusses die Tagsatzung auf den 14. März 1870 Vormittags 9 Uhr anberaumt, zu welcher die Gläubiger unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege zu erscheinen eingeladen werden.

Zugleich wird den Gläubigern, welche nicht in Sambor oder im Sprengel des hiesigen städtisch-delegirten Bezirksgerichtes wohnen, erinnert, daß sie nach §. 111 einen in Sambor wohnhaften Zustellungsbevollmächtigten namhaft zu machen haben, widrigens über Antrag des Concurs-Commissärs auf ihre Gefahr und Kosten ein Curator für sie bestellt werden würde.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe dieses Concurs-Verfahrens werden durch das Amtsblatt der Gazeta Lwowska bekannt gegeben werden.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Sambor, am 4. März 1870.

(573) **Edykt.** (3)

L. 1176. C. k. sąd obwodowy w Samborze niniejszem wiadomo czyni, iż na prośbę Bazylego Hoszowskiego i Adolfa Boberskiego wprowadził rozprawę względem przekazania wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze dla części dóbr Wysocko wyżne w tabuli krajowej w ks. włas. 60. str. 345. zapisanych, a właściwie dla tej części z powyższych części dóbr, która do Michała Minkiewicza Wysoczańskiego należy, w ilości 600 złr. 20 kr. m. k. wypośrodkowanego.

Sąd zatem wzywa wszystkich wierzycieli hipotecznych, ażeby do 15. maja 1870 włącznie, przy dokładnem wyrażeniu imienia i nazwiska, tudzież zamieszkania, wierzytelności swoje w kwocie tak kapitałów jakoteż procentów z oznaczeniem pozycyi tabularnej zgłosili, a jeżeli zgłaszający się zamieszkuje po za okręgiem sądu tego, znajdującego się tu pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych wymienili, w przeciwnym bowiem razie przesłane będą pocztą do zgłaszającego się, a to z takim samym skutkiem, jak gdyby do własnych rąk wręczonemi były.

Zarazem oznajmia sąd obwodowy wierzycielom hypotecznym, że w przypadku niezgłoszenia wierzytelności w terminie wyż zakreślonym uważani będą za zezwalających na przekazanie pretensyi na kapitał wynagrodzenia według kolei naznaczonej porządkiem hipotecznym; również utracą prawo czynienia zarzutów przeciw ugodzie, którąby interesowane strony w sądzie stawające zawarły między sobą w myśl §. 5. patentu z 25. września 1850, jednakże wtedy tylko, jeżeli ich pretensya wedle porządku hypotecznego została przekazaną na kapitał wynagrodzenia albo stosownie do §. 27. patentu z 8. listopada 1853 l. 237 Dz. ust. p. została zabezpieczoną na gruncie i ziemi.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 8. lutego 1870.

(583) **Edykt.** (3)

L. 3639. C. k. sąd powiatowy w Krośnie podaje do publicznej wiadomości, że w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 18. stycznia 1869 l. 87 odnośnie do uchwały tutejszosądowej z dnia 30. maja 1869 l. 467 i na mocy protokołu rozprawy w dniu 23. września 1869 co do ułożenia warunków ułatwiających przedsięwziętego w celu zaspokojenia wierzytelności wekslowych masy ugodnej B. Ringelheima w sumie 201 zł. 98 kr. w. a. z przynal., dalej w sumie 302 zł. 4 kr. z p. n., 214 zł. 7 kr. z przyn. i 188 zł. 48 kr. w. a. z p. n. przeznacza się do egzekucyjnej publicznej sprzedaży realności pod Nr. konskr. 56 w Krośnie położonej, dłużnika Jana Lenkiewicza tabularnie własnej, trzeci termin na dzień 28. kwietnia 1870 o godzinie 10tej przed południem w tejże sądowej kancelaryi, a to z tem, że na tym terminie rzeczona realność niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedaną będzie.

Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa w ilości 5648 zł. 50 kr. w. a.

Nabywca będzie obowiązany przed rozpoczęciem licytacyi, złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum w gotówce lub w obligacyach indemnizacyjnych lub listach zastawnych galic. Towarzystwa kredytowego, lub w listach hipotecznych c. k. uprzyw. galic. akcyjnego banku hipotecznego, podług ostatniego kursu kwotę 570 zł. w. a., które nabywcy w cenę kupna wliczone, zaś innym zaraz po odbytej licytacyi zwróconem zostanie.

Resztę warunków licytacyjnych w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie wziąść wolno.

O tej licytacyi uwiadamia się strony, tudzież wierzyciele z miejsca pobytu wiadomi, do rąk własnych, zaś z miejsca pobytu niewiadomi dawni członkowie domu handlowego Steinberger et Gleich, niemniej ci wierzyciele, którymby niniejsza uchwała z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być niemogła lub którzyby dopiero później w stan bierny realności Nr. 56 przez kuratora p. adwokata Dra. Mochnackiego w Krośnie.

Krosno, dnia 24. grudnia 1869.

517) **Edict.** (3

Nr. 60683. Vom k. k. Lemberger Landesgerichte wird den des Lebens unbekannten Eheleuten Josef Leib Sontag wider Gittel Rebeka Sontag mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht es habe wider dieselben Jacob Moses Diamand auf Löschung der verjährten Satzpost om. 5 pag. 1 n. 1 on. pr. 3200 fl. poln. vom Lastenstande der Realität sub Nr. 518 $^3/_4$ unterm 25. November 1869 Z. 60683 eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung der Termin auf den 29. März 1870 um 10 Uhr Vormittags bestimmt wurde.

Da der Aufenthaltsort dieser Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Landesgericht in Lemberg in Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hr. Landesadvocaten Dr. Hönigsmann mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Blumenfeld als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach diese Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertretter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und diesem Landesgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Lemberg, den 4. December 1869.

(600) **Ogłoszenie konkursu.** (1)

L. 3069. Celem nadania ośmnastu (18) galicyjskich miejsc funduszowych w ces. kr. wojskowych zakładach wychowawczych, a mianowicie 14 miejsc w zakładach wyższego rzędu, zaś 4 miejsc w niższych zakładach wychowawczych, ogłasza się niniejszem konkurs.

Miejsca te nadane będą z początkiem roku szkolnego 1870/1. Chcący się ubiegać o takowe, winni w ogólności wykazać się z dobrych obyczajów i posiadać zupełne fizyczne uzdolnienie potrzebne do przyszłej służby wojskowej. Prócz tego winni kandydaci posiadać odpowiednie nauki przygotowawcze, a mianowicie:

1. **Do wyższych domów wychowawczych** (w Strass w Kuttenbergu i w Koszycach) ukończoną z dobrym postępem przynajmniej czwartą klasę szkół normalnych.

2. **Do technicznej szkoły wojskowej** w Weisskirchen na Morawie; ukończoną z dobrym postępem zupełną niższą szkołę realną, lub też ukończone z takimże postępem gimnazyum niższe lub realne. Odszczególniający się uczniowie technicznej szkoły wojskowej przechodzą po ukończeniu 3. roku nauk do wojskowej akademii technicznej.

3. **Do zakładu kadetów** w Eisenstadt, ukończoną z dobrym postępem piątą klasę gimnazyalną, w szczególności zaś dokładną znajomość algebry i geometryi, tudzież początki języka francuzkiego. Do zakładu tego można wstąpić wyłącznie tylko na 4ty rok, po którego ukończeniu wstępują uczniowie do akademii wojskowych.

4. **Do kolegium wojskowego**, które ma być urządzone w St. Pölten ukończone z dobrym postępem gimnazyum niższe lub realne o czterech klasach, a w szczególności dokładna znajomość matematyki. Uczniowie szkół realnych, jako nieznający języka łacińskiego, nie mogą być przyjęci do kolegium wojskowego, takowe bowiem jest zakładem przygotowawczym dla akademii wojskowej w Wiener-Neustadt, do której uzdolnieni uczniowie kolegium wojskowego po odbytym dwuletnim kursie wstępują.

5. i 6. **Do wojskowej akademii w Wiener-Neustadt**, jakoteż **do technicznej akademii wojskowej w Wiedniu** ukończona z dobrym postępem szóstą klasę szkół gimnazyalnych lub wyższych realnych. Równie i tutaj winni kandydaci w szczególności umieć dobrze matematykę aż włącznie do trygometryi w płaszczyźnie i posiadać znajomość języka francuzkiego, — kandydaci do technicznej akademii wojskowej winni też wyrazić w podaniu, czyli do oddziału artyleryi lub też inżynieryi życzą sobie być przyjętymi.

Podania o przyjęcie na opróżnione miejsca wniesione być winny wprost do Wydziału krajowego, a to **najdalej do dnia 25go kwietnia b. r.** Później wniesione podania niebędą uwzględnione.

Do podań dołączyć należy:

1. Metrykę chrztu lub urodzenia, 2. poświadczenie odbytej szczepionej ospy, 3. świadectwo o zdrowiu kandydata wydane przez lekarza wojskowego, 4. ostatnie świadectwo szkolne, 5. listę miary wzrostu kandydata, 6. zaświadczenie o stanie majątku, w którem ma być wyrażoze, ile kandydat ma rodzeństwa i czyli takowe ma już samoistne utrzymanie lub jest w posiadaniu jakiego miejsca funduszowego lub stypendyum.

W razie przyjęcia, będą kandydaci przy wstąpieniu jeszcze raz przez lekarza, co do stanu zdrowia badani i poddać się muszą egzaminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych od rezultatu zawisłe będzie przyjęcie stanowcze.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego.

We Lwowie, dnia 6. marca 1870.

(586) **Edykt.** (1)

Nr. 781. Ces. król. sąd krajowy w Krakowie w zadośćuczynieniu prośbie expozytury c. k. prokuratoryi skarbowej imieniem wys. skarbu celem zaspokojenia zaległości podatkowej z realności pod L. 99 i 112 Dz. V. 37 i 39 G. VIII. w Krakowie położonej, w kwocie 189 złr. 27½ kr. w. a., oraz kosztów egzekucyjnych w kwotach 5 złr. 82 kr., 8 złr. 40 kr., 10 złr. 50 kr. i 9 złr. w. a., jako też dalszych kosztów 10 złr. 48 kr. w. a. po wykazaniu prawomocnego przeprowadzenia 2go stopnia egzekucyi dozwala publicznej przymusowej przedaży powyższej realności p. Sabiny Wierciszewskiej własnej w trzech terminach, t. j. w dniu 27. kwietnia 1870, 27. maja 1870 i 30. czerwca 1870, zawsze o godzinie 10tej rano w gmachu tutejszego sądu odbyć się mającej pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania służyć ma wartość szacunkowa, mianowicie suma 4595 złr. 50 kr. w. a., niżej której wartości szacunkowej realność powyższa w pierwszych trzech terminach przedaną nie będzie.

Gdyby pierwsze trzy termina bezskutecznie minęły, do przesłuchania wierzycieli hipotecznych celem ułożenia przystępniejszych warunków licytacyjnych wyznacza się termin na dzień 1go lipca 1870 o godzinie 10tej rano, poczem rzeczona realność także niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę przedaną zostanie.

2. Chęć kupna mający złoży przed rozpoczęciem licytacyi do rąk komisyi licytacyjnej kwotę 460 złr. w. a. jako wadyum w gotówce, lub w papierach publicznych, obligacyach państwa austryackiego, w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich, lub też w listach zastawnych Towarzystwa kredytowego lub banku hipotecznego galicyjskiego z kuponami bieżącemi, które to papiery według kursu, jaki w najnowszej gazecie urzędowej przez chęć kupna mającego do aktu licytacyi złożyć się mającej widocznym będzie, nigdy jednak nad ich nominalną wartość przyjęte nie będą.

3. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymanem, innym zaś licytantom zostanie po skończonej licytacyi zwróconem.

4. Nabywca złoży ⅓ część ceny kupna w gotówce w 30 dniach po doręczeniu mu uchwały akt licytacyi potwierdzającej do c. k. depozytu sądowego z wliczeniem złożonego w gotówce wadyum, a gdyby toż w papierach publicznych złożonem zostało, całą ⅓ część w gotówce, poczem mu wadyum w papierach publicznych złożone zwróconem zostanie.

5. Dalsze ⅔ części tej ceny kupna złoży nabywca do c. k. depozytu sądowego w przeciągu dni 30 po prawomocności tabeli płatniczej.

Reszta warunków licytacyjnych, jako też akt oszacowania, wyciąg hipoteczny, tudzież wykaz należytości skarbowych przejrzeć można w registraturze tutejszo-sądowej.

Kraków, 14. lutego 1870.

(590) **Ogłoszenie licytacyi.** (1)

Nr. 4144. Ces. król. sąd powiatowy w Żywcu podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, iż celem zaspokojenia sum 130 złr. 24 kr. i 1734 złr. w. a. masie spadkowej ś. p. Karola Zischki od masy spadkowej ś. p. Józefa Micherdzińskiego przysądzonych dozwoloną została przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę połowy realności pod Nr. k. 18. w Sporyszu położonej, i w trzech terminach, to jest 20. kwietnia r. 1870, 23. maja r. 1870 i 27. czerwca r. 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem w lokalu podpisanego c. k. sądu pod następującemi warunkami odbędzie się:

1. Przedmiotem sprzedaży przez licytacyę jest nieodzielona połowa realności pod Nr. k. 18 w Sporyszu położonej, w protokole zajęcia z dnia 29. stycznia 1868 r. do l. 417 bliżej opisanej, składająca się z fizycznie nieodzielonej połowy z ¼ części Zarembka i nieodzielonej połowy zabudowań domowych pod Nr. k. 18. w Sporyszu, a względnie prawo wspólnej własności pod Nr. k. 18. w Sporyszu do równej połowy.

2. Cenę wywołania stanowi połowa wartości całej realności pod Nr. k. 18. w Sporyszu przez sądowe oszacowanie wykazanej w ilości 855 złr. 70 kr. w. a., poniżej której rzeczona połowa realności przy pierwszym i drugim terminie licytacyi sprzedaną nie będzie. Dopiero przy trzecim terminie licytacyi rzeczona połowa realności także poniżej ceny oszacowania więcej dającemu sprzedaną będzie.

3. Każdy chęć kupienia mający winien jest przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komisyi licytacyjnej wadyum w ilości 100 złr. w gotówce. Wadyum nabywcy zostanie zatrzymane i w cenę kupna wliczone, innym zaś licytantom natychmiast po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

4. Nabywca obowiązany jest całą cenę kupna z potrąceniem wadyum w zakresie dni 30 po nastąpionej prawomocności rezolucyi podpisanego c. k. sądu, którą akt licytacyi do wiadomości sądu przyjętym zostanie, do depozytu tegoż sądu złożyć.

W razie, gdyby nabywca tego warunku nie dotrzymał, rozpisaną zostanie na koszt jego ponowna licytacya z jednym tylko terminem, przy którym powyższa połowa realności nawet poniżej wartości oszacowania sądowego sprzedaną będzie, a niestosowny nabywca odpowiedzialnym będzie za ubytek w cenie kupna nie tylko złożonem wadyum, lecz całym swoim majątkiem.

Reszta warunków licytacyi i akt opisania i oszacowania sądowego realności pod Nr. kons. 18. w Sporyszu może w registraturze podpisanego c. k. sądu być przejrzane.

C. k. sąd powiatowy.

Żywiec, dnia 30. listopada 1869.

(591) **Edykt.** (1)

Nr. 3260. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że celem ściągnienia wywalczonej przez Elkune Kikuna prawomocnym nakazem zapłaty z dnia 21. lutego 1866 L. 8318 sumy wekslowej 136 złr. w. a. z 6% odsetkami od pierwotnego kapitału 270 złr. w. a. za czas od 1. grudnia 1865 aż do 21. sierpnia 1866, zaś od dnia 21go sierpnia 1866 już tylko od resztującej sumy 136 złr. w. a., kosztów sądowych i egzekucyjnych 8 złr. 73 kr., 10 złr., 10 złr. 79 kr. 3 złr. 72 kr. w. a., oraz przyznanych niniejszem kosztów w ilości 11 złr. 12 kr. w. a. dozwoloną zostaje egzekucyjna sprzedaż realności do dłużnika Jana Liehra, respective do nieobjętej po nim masy należącej, we Lwowie pod L. 241 et 243²/₄ położonej, z wyjątkiem parceli gruntu, która według wyciągu tabularnego Dom 190, pag. 270 n. 3 haer. w przestrzeni 270 kwad. sążni na własność Towarzystwa Lwowsko - Czerniowieckiej kolei żelaznej przeszła, pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania ustanawia się wartość szacunkowa 1338 złr. 80 kr. w. a., i każdy chęć kupienia mający obowiązanym będzie 10% ceny szacunkowej przed rozpoczęciem licytacyi jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej w gotówce, albo w publicznych papierach rządowych według ostatniego w gazecie rządowej na dniu licytacyi widocznego kursu złożyć, które najwięcej ofiarującemu w cenę kupna wliczonem, innym zaś po ukończeniu licytacyi zwróconem zostanie.

2. Do przedsięwzięcia tej licytacyi wyznacza się trzy termina, to jest na dzień 29. kwietnia 1870, na dzień 27. maja 1870 i na dzień 24. czerwca 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem, w których to terminach, a mianowicie w dwóch pierwszych realność ta wyżej ceny szacunkowej, lub też za takową, w trzecim zaś i niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiekbądź cenę sprzedaną będzie.

Resztę warunków, wyciąg tabularny i akt oszacowania wolno jest chęć licytowania mającym przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.

O tem zawiadamia się strony spór wiodące i wszystkich tych wierzycieli, którzyby po dniu 5. stycznia 1870 r. prawo zastawu na wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwała niniejsza z jakiejkolwiekbądź przyczyny doręczoną być nie mogła, przez ustanowionego kuratora p. adwokata Dr. Dzidowskiego z zastępstwem p. adwokata Dr. Pomianowskiego, jak również i niniejszym edyktem.

Lwów, dnia 16. lutego 1870.

(601) **Obwieszczenie** (1)

L. 899. Dnia 1go kwietnia 1870 począwszy, będzie między Sołotwiną i Bohorodczanami miasto poczty pieszej jazda posłańcza kursować, a to w następującym porządku:

Z Sołotwiny.

codziennie o godzinie 3. m. 30. po południ.

Do Bohorodczan.

codziennie o godz. 6. w wieczór.

(Łączą się z pocztą Delatyn - Stanisławów).

Z Bohorodczan.

Codziennie o godzinie 7. m. 30. rano.

(Odchodzi po przybyciu poczty ze Stanisławowa).

Do Sołotwiny.

Codziennie o godz. 10. przed południem.

Z c. k. galic. Dyrekcyi poczt.

Lwów, dnia 8. marca 1870.

Kundmachung.

Nr. 899. Vom 1. April l. J. werden die bisherigen täglichen Fußbotenposten Sołotwina - Bohorodczan in täglichen Botenfahrten umgestaltet, die in nachstehender Ordnung zu cursiren haben.

Von Sołotwina.

täglich um 3 Uhr 30 Min. Nachmittags.

In Bohorodczan.

täglich um 6 Uhr Abends.

(Anschluß an die Post Delatyn-Stanislau).

Von Bohorodczan.

Täglich um 7 Uhr 30 Min. Früh.

(Geht ab nach Eintreffen der Post aus Stanislau).

In Sołotwina.

Täglich um 10 Uhr Vormittags.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 8. März 1870.

(526) **Edykt.**

Nr. 66607. Ces. król. sąd krajowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że pod dniem 29. grudnia 1869 zaciągniętą została do rejestru handlowego zgłoszona firma handlowa Napoleon Schulz dla handlu obić pokojowych, meblowych, firanek i t. p. we Lwowie.

Z c. k. sądu krajowego jako handlowego.

Lwów, dnia 19. stycznia 1870.

(585) **Edykt.**

L. 66606. C. k. sąd krajowy jako handlowy ogłasza niniejszem, że pod dniem 29. grudnia 1869 wykreśloną została w rejestrze handlowym firma handlowa L. Höflich dla handlu korzennego i towarów kolonialnych we Lwowie.

Lwów, dnia 19. stycznia 1870.

(537) **Edykt.** (3)

L. 4847. C. k. sąd powiatowy w Dubiecku wiadomo czyni, iż na zaspokojenie kwot 100 zł. i 50 zł. w. a. p. Katarzynie Hamplowej od p. Józefy Maszattej należących się z przynal. relicytacya realności pod Nr. konskr. 2 w Dubiecku położonej, na koszt i niebezpieczeństwo masy spadkowej po zmarłym Antonim Napoleonie Kisielewskim, mianowicie wykazanych i niewykazanych się spadkobierców p. Natalii Kisielewskiej i p. Eleonory Siatyckiej jako wiarołomnych nabywców z jednym terminem na dzień 25. marca 1870 o godzinie 10. zrana pod warunkami edyktem z dnia 25. września 1868 do l. 2066 ogłoszonemi, rozpisuje się z tą tylko odmianą, że za cenę wywołania stanowi się cena kupna w kwocie 1612 zł. w. a., zakład w kwocie 161 zł. w. a. i że na tym terminie realność powyższa niżej ceny kupna 1612 zł. w. a. a nawet za jakąbądź cenę sprzedaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Dubiecko, dnia 31. stycznia 1870.

(593) **Kundmachung.** (2)

Nr. 8436. Zur Wiederbesetzung der Tabakgroß-Trafik in Zakluczyn Brzesker Bezirkshauptmannschaft und Finanzbezirk Tarnow wird die Concurrenz-Verhandlung mittelst schriftlicher Offerten ausgeschrieben.

Dieselben sind unter Anschluß des Reugeldes von 50 fl. öst. W., dann des Großjährigkeits-, Sitten- und Vermögens-Zeugnißes bis 4ten April 1870 zwei Uhr Nachmittags bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnow zu überreichen.

Der Verkehr dieser Großtrafik betrug im Jahre 1869:

an Tabak . . . . 6753 fl. $73^1/_2$ kr.
und an Stempelmarken . . . . 252 „ 30 „
Zusammen 7006 „ $3^1/_2$ kr.
österr. Währ.

Die näheren Licitations-Bedingnisse, und der Erträgniß-Ausweis können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Tarnów eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, den 28. Februar 1870.

Obwieszczenie.

L. 8436. Względem obsadzenia głównej trafiki tytuniu w Zakluczynie w Brzeskim politycznym a w Tarnoskim skarbowym powiecie, rozpisuje się konkurencya przez pisemne oferty.

Te oferty, zaopatrzone kwotą 50 zł. w. austr. jako wadyum, tudzież w poświadczenia pełnoletności, moralności i posiadania dostatecznego majątku, mają być do 4. kwietnia 1870, do godziny drugiej po południu podane do c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnowie.

Obrót tejże trafiki wynosił w roku 1869, mianowicie:

w tytoniach . . . . 6753 zł. $73^1/_2$ kr.
a w markach stemplowych . . . 252 „ 30 „
Razem 7006 zł. $3^1/_2$ „
wal. austr.

Bliższe warunki licytacyjne, jakoteż wykaz dochodów przejrzane być mogą w c. k. dyrekcyi obwodowej dochodów skarbowych w Tarnowie.

Z c. k. dyrekcyi krajowej dochodów skarbowych.

Lwów, dnia 28. lutego 1870.

(555) **Edykt.** (2)

Nr. 3250. Ces. król. sąd powiatowy w Chodorowie wiadomo czyni, że dnia 23go stycznia 1866 Eustachy Czajkowski w Budzie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarł. Gdy sądowi nie wiadomo jest, czyli i komu prawo do jego spadku przysłuża, przeto wzywa się wszystkich tych, którzy do tego spadku z jakiegobądź tytułu prawnego prawa dziedzictwa mieć mniemają, aby rzeczone ich prawo w przeciągu roku od niżej wyrażonego dnia zacząwszy w tym sądzie zgłosili, i wykazując takowe oświadczenie do spadku wnieśli, ile że w razie przeciwnym spadek, dla którego na teraz Jan Sławiński z Budy kuratorem ustanowiony został, z temi, którzy oświadczenie do spadku wniosą i tytuł prawny do tego wykażą, przeprowadzony i im przyznany będzie, zaś części spadkowe, do którychby nikt się nie zgłosił, lub gdyby w ogóle nikt oświadczenia do spadku nie wniósł, cała spuścizna dla braku spadkobierców c. k. skarbowi wydaną zostanie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Chodorów, 6. grudnia 1869.

(589) **Edykt.** (2)

L. 5579. Ponieważ w tutejszo-sądowym edykcie z dnia 27. listopada 1869 l. 5579 co do drugiego terminu do sprzedaży realności Nr. k. 108 na Brzegach w Stryju na dzień 10. marca 1870 jakoteż i do wysłuchania wierzycieli hipotecznych względem ustanowienia warunków zwalniających na dzień 24. marca 1870 ustanowionych, myłka zaszła, przeto prostując ją, podaje się do publicznej wiadomości, że drugi termin do sprzedaży tej realności na 27go kwietnia, zaś do przysłuchania wierzycieli hipotecznych na dzień 17go maja 1870, każdą razą o godzinie 10tej przed południem ustanowiony został.

Z c. k. sądu powiatowego.

Stryj, dnia 6. marca 1870.

(578) **Edykt.** (2)

L. 933. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia Maurycego Luxenburg, że Michał Wolf Richter przeciw Berlowi Laden i temuż o zapłacenie sumy 1070 zł. w. a. z przynal. pozew na dniu 6go stycznia 1869 l. 177 wniósł, który w skutek uchwały z dnia 20. maja 1869 l. 177 do postępowania sumarycznego dekretowany został.

Gdy Maurycy Luxenburg obecnie w Wrocławiu królestwie pruskiem zamieszkały, wedle doniesienia tamtejszego sądu królewskiego powyższego pozwu z dekretacyą przyjąć nie chciał, przeto zawzywa się tegoż niniejszym edyktem, żeby na terminie na dzień 19. kwietnia 1870, godzinę 10. zrana wyznaczonym, albo osobiście w tutejszym sądzie stanął, albo kuratorowi w osobie tutejszego adwokata p. Dra. Łużeckiego w zastępstwie tutejszego adwokata p. Dra. Regera dla niego ustanowionemu potrzebne dowody i informacyę udzielił, lub też innego obrońcę sobie obrał i o tem sąd tutejszy uwiadomił, gdyż inaczej skutki niepomyślne sam sobie przypisze.

Z c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 4. lutego 1870.

(575) **Edykt.** (2)

Nr. 1224. Ces. król. sąd obwodowy w Samborze wzywa niniejszem Matwija Naływajkę, szeregowca c. k. 77go pułku piechoty, który mając udział w potyczce pod Skalicami, od czasu tej potyczki bez wieści zaginął, i którego uznania za zmarłego pozostała żona Marya Naływajko urodzona Łutczak końcem zawarcia powtórnego małżeństwa się domaga, aby o życiu swem sąd lub też kuratora w osobie tutejszego p. adwokata Dr. Ehrlicha ustanowionego w przeciągu roku zawiadomił, gdyż w razie przeciwnym sąd przystąpiłby do rozpoznania prośby Maryi Naływajko o uznanie go za zmarłego.

Z c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 8. lutego 1870.

(581) **Edykt.** (2)

Nr. 7817. Ces. król. sąd powiatowy miej. deleg. w Złoczowie niniejszem wiadomo czyni, że w dniu 7go maja 1856 w Łuce pod L. 6. Jędrzej Gułka także Pastuszek zwany, nie pozostawiwszy żadnego ostatniej woli rozporządzenia, zmarł.

Ponieważ powołana do spadku po nim córka tegoż Marya Gułka z miejsca pobytu swego sądowi nie jest wiadomą, dlatego wzywa się tęże, by w przeciągu roku od poniżej oznaczonego dnia liczyć się mającego w tutejszym sądzie się zgłosiła i do spadku tego się oświadczyła, a to tem pewniej, ile że w razie przeciwnym pertraktacya spadku tego z oświadczonemi spadkobiercami i z ustanowionym dla niej kuratorem p. adwokatem Dr. Heynem przeprowadzoną będzie.

Złoczów, 29. grudnia 1869.

(577) **Edykt.** (2)

Nr. 8513. Ces. król. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni p. Józefowi Podlewskiemu, że przeciw niemu p. Mendel Lax pod dniem 19. lutego 1870 L. 8513 pto. sumy wexlowej 2000 złr. w. a. z p. n. prośbę o egzekucyę wniósł i o pomoc sądową prosił. Ponieważ miejsce pobytu pozwanego wiadome nie jest, c. k. sąd krajowy do zastępywania tegoż na jego koszt i szkodę tutejszego p. adwokata Dr. Krattera kuratorem z p. adwokatem Dr. Zminkowskim jako zastępcą mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Lwów, dnia 23. lutego 1870.

(582) **Edykt.** (2)

Nr. 5211. Ces. król. sąd powiatowy w Brzozowie zawiadamia, że na dniu 23. listopada 1861 zmarł w Starejwsi pod Nr. k. 128 Tomasz Landa bezdzietnie z rozporządzeniem ostatniej woli, do którego spadku z miejsca pobytu niewiadomy brat jego Józef Landa jako współspadkobierca z prawa powołany jest, wzywa go się więc, aby do oświadczenia się w przeciągu roku w sądzie tutejszym zgłosił się, inaczej rozprawa będzie miała miejsce z drugiemi spadkobiercami i kuratorem w osobie Franciszka Landy dla niego postanowionym.

Z c. k. sądu powiatowego.

Brzozów, dnia 31. grudnia 1869.

(535) **Edykt.** (3)

Nr. 10024. Ces. król. sąd obwodowy zawiadamia niniejszym edyktem p. Jana Grzybowskiego, a względnie tegoż mniemanych spadkobierców Onufrego czyli właściwie Jana Grzybowskiego, Franciszkę z Grzybowskich Łozińskę i Michała Grzybowskiego, że przeciw nim Edmund Maksym 2ga im. Sander według wykreślenia sum 2000 złp., 2000 złp. i 5500 złp. ze stanu biernego części dóbr Chlebowice swirskie ś. p. Kazimierza Rogulskiego własnych, pod dniem 23. listopada 1869 L. 10024 pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do wniesienia obrony na dzień 4go kwietnia 1870 o 11tej godzinie przed południem wyznaczony został.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadome, przeto c. k. sąd obwodowy w Złoczowie w celu zastępowania pozwanych na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dr. Starzewskiego z substytucyą p. adwokata Dr. Warteresiewicza za kuratora nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Upomina się niniejszym edyktem pozwanych, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami się zgłosili, albo też potrzebne dowody prawne ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi tutejszemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w przeciwnym bowiem razie wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 9. lutego 1870.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.